

XXIX

У сні мені явилися дві богині.
Лице одної — блиски променисті,
Безмірним щастям сяли очі сині,
І кучері виліся золотисті.

Лице другобі чорний крив серпанок,
І чорні очі, наче перун з тучі,
Блищали, коси чорні та блискучі —
Була, немов літній, бурливий ранок.

«Не плач, дитя самотнє, цить, мій світку,—
Сказала перша (що за голос милий!),—
Ось на тобі мій дар, чудову квітку!»

І соняшник дала мені розцвілий.
А друга мовчки терн втиснула в руку --
І враз я радість вчув і люту муку.

18 сент[ября] 1889